

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

24 februarie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecătorii – Constantin Alerguș, Sveatoslav Moldovan, Iuliana Oprea, Maria Ghervas,

a judecat, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de inculpatul Sorbală Emil, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2014, în cauza penală în privința lui

Sorbală Emil Vasile,

născut la 18 mai 1969, originar din r-nul Ocnîța, s. Sauca, cu viza de reședință în mun. Chișinău, str. N. Milescu - Spătaru 19/3, cămin, domiciliat pînă la reținere în mun. Chișinău, bd. Mircea cel Bătrîn 5/3, ap. 116.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 03 februarie 2012 - pînă la 06 august 2012 (instanța de fond);
2. de la 04 septembrie 2012 - pînă la 06 februarie 2013, de la 12 noiembrie 2013 – pînă la 20 martie 2014 (instanța de apel);
3. de la 23 aprilie 2013 - pînă la 01 octombrie 2013, de la 07 august 2014 – pînă la 17 septembrie 2014, de la 11 decembrie 2014 – pînă la 24 februarie 2015 (instanța de recurs ordinar).

Procedura prevăzută de art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 06 august 2012, Sorbală Emil a fost condamnat în baza art. 151 alin.(1) Cod penal la 5 ani închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani.

Acțiunea civilă înaintată de partea civilă Zatic M. a fost admisă în

principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că la 01 ianuarie 2012, aproximativ la ora 18⁰⁰, în mun. Chișinău, str. Ștefan cel Mare, în spate la Arca de Triumf din Piața Marii Adunări Naționale în rezultatul unei certe apărute spontan între Sorbală Emil și Zatic Maria, i-a aplicat ultimei o lovitură cu un cuțit de bucătărie în regiunea cutiei toracice, cauzîndu-i potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 09/d din 02.01.2012, vătămare corporală gravă.

Potrivit rechizitoriului Sorbală Emil a fost pus sub învinuire în baza art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, însă instanța a reținut de a reîncadra acțiunile inculpatului la art. 151 alin.(1) Cod penal – *vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață*, deoarece, tentativa de omor intenționat poate avea loc numai cu intenție directă, atunci cînd acțiunile vinovatului demonstreu că el a prevăzut survenirea morții, dorea sau admitea producerea acesteia, dar sfîrșitul letal nu a survenit din cauza circumstanțelor ce nu depind de voința lui.

3. Împotriva sentinței au declarat apel procurorul și partea vătămată Zatic Maria, care au solicitat:

- procurorul, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, de condamnare a lui Sorbală E. în baza art. 27, 145 alin.(1) Cod penal, la 10 ani 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

În argumentarea apelului, a menționat că inculpatul prin acțiunile sale intenționate a comis tentativa de omor a unei persoane, care din cauze independente de voința făptuitorului, acesta nu și-a produs efectul, însă instanța de fond analizînd probele cauzei le-a dat o apreciere incorectă și contrară circumstanțelor de fapt constatate, deși acestea dovedesc pe deplin vinovăția lui Sorbală E. Consideră, că sunt nefondate concluziile instanței referitor la recalificarea acțiunilor inculpatului în baza art. 151 alin.(1) Cod penal, deoarece el a avut intenția omorului cet. Zatic M., însă nu și-a dus intenția pînă la capăt deoarece i-a fost acordat imediat ajutor medical. De asemenea instanța nu a dat aprecierea corespunzătoare declarațiilor părții vătămate și a celorlalte probe, potrivit cărora se confirmă vinovăția inculpatului în infracțiunea incriminată.

- partea vătămată, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, de condamnare conform învinuirii înaintate. Instanța de fond a apreciat incorect probele examinate și administrate, dându-le o interpretare greșită, recalificând acțiunile în baza art. 151 alin.(1) Cod penal, deoarece inculpatul a comis infracțiunea cu intenție directă, aplicând lovitura în regiunea inimii, organ anatomic vital. Astfel, Sorbală E. a urmărit un sfârșit letal, dorea survenirea morții, însă din motive independente de voința lui, nu s-a produs. Declarațiile sale precum că inculpatul nu a avut intenția să o omoare, au fost depuse prin constrângere psihică și a amenințărilor că atât ea, cât și fiica sa, nu vor avea viață liniștită, fiind hârțuite atât telefonic, cât și personal. În acest sens, a depus plângere la organul de urmărire penală. La fel, a menționat că pedeapsa aplicată inculpatului este prea blândă, care nu corespunde gravității infracțiunii săvârșite, nu s-a ținut cont de toate circumstanțele cauzei, de persoana vinovată, precum și de declarațiile martorilor Us V., Stavilo N., plîngerile adresate organelor competente potrivit cărora inculpatul nu pentru prima dată manifestă un comportament violent în privința părții vătămate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2013, au fost admise apelurile declarate, casată parțial sentința în latura civilă și pronunțată o nouă hotărâre potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță prin care.

A fost admisă parțial acțiunea civilă și încasat prejudiciul moral de la Sorbală Emil în beneficiul lui Zatic Maria în sumă de 15 000 lei, iar în partea prejudiciului material acțiunea civilă a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile. În rest, sentința a fost menținută.

5. Instanța de apel a constatat că instanța de fond, analizînd amplu și obiectiv probele examinate în cadrul cercetării judecătorești, corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, și a concluzionat asupra vinovăției lui Sorbală E. în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin.(1) Cod penal.

La fel, instanța de apel a conchis că sunt neîntemeiate afirmațiile procurorului și părții vătămate cu privire la încadrarea incorectă a acțiunilor inculpatului în baza art. 151 alin.(1) Cod penal, din motiv că partea acuzării nu a prezentat în cadrul examinării cauzei probe pertinente și concludente, care ar demonstra prezența la inculpat în timpul comiterii faptei a intenției de omor.

Mai mult că motivele referitoare la probarea intenției inculpatului care chipurile nu și-a dus intenția pînă la capăt deoarece i-a fost acordat imediat ajutor victimei, sunt declarative, menționînd că a fost cauzată numai o lovitură, după care Sorbală E. a chemat ambulanța pentru acordarea ajutorului medical, iar declarațiile inculpatului în această parte nu au fost combătute.

Totodată, a considerat că la aplicarea pedepsei inculpatului, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 și 90 Cod penal.

6. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul care, invocînd temeiul prevăzut la art.427 alin.(1) pct.6), 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare, pe motiv că probele din dosar confirmă vinovăția lui Sorbală E. în săvîrșirea infracțiunii incriminate.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 01 octombrie 2013, a fost admis recursul ordinar declarat de procuror, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2013 și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a menționat că instanța de apel, judecînd apelurile, nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate de procuror și partea vătămată, adoptînd o hotărîre, care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, precum și faptei săvîrșite de inculpat i s-a dat o încadrare juridică greșită.

8. Rejudecînd cauza, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2014, au fost admise apelurile declarate de procuror și partea vătămată, casată sentința contestată și pronunțată o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

- Sorbală Emil a fost condamnat în baza art. 27, 145 alin.(1) Cod penal la 10 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

S-a dispus încasarea de la inculpatul Sorbală Em. în beneficiul părții vătămate Zatic M. a prejudiciului moral în suma de 50 000 lei, iar în partea prejudiciului material a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

9. Instanța de apel a constatat fapta și circumstanțele comiterii infracțiunii de tentativă de omor, invocate în rechizitoriu și a conchis că

instanța de fond neîntemeiat a recalificat fapta inculpatului în baza art. 151 alin.(1) Cod penal, care nu a acordat deplină eficiență prevederilor art.101, 394 Cod de procedură penală.

Vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii de tentativă de omor se dovedește prin următoarele probe: - declarațiile părții vătămate, a martorilor Zatic M., Us V., Meleca N., - procesul-verbal de cercetare la fața locului, certificatul de vizită nr. 227 din 01.01.2012, - raportul de expertiză medico-legală nr. 09/D din 02.01.2012, - raportul de expertiză psihiatrică legală staționară.

Astfel, nerecunoașterea vinovăției de către inculpat, nu echivalează cu recalificarea faptei săvârșite, devreme ce probele prezentate, cercetate și verificate în ședința instanței de apel, confirmă cu certitudine săvârșirea infracțiunii constatate.

Prin urmare s-a constatat cu certitudine că inculpatul prin agresarea vădită, a aplicat victimei, cu un cuțit pregătit de înainte, aflat cu sine, o lovitură într-o regiune vitală a corpului, ce constituie că acesta a prevăzut și urmărit omorul persoanei.

În acest context, nu este pusă problema numărului loviturilor, dar locul, mijlocul și intensitatea loviturii aplicate, care este caracterizată de raportul medico-legal ca fiind deosebită, provocând leziuni corporale grave. În lipsa îngrijirilor medicale de urgență calificate ar fi survenit decesul victimei.

Referitor la latura civilă, instanța a conchis că în partea prejudiciului moral urmează a fi admisă cu încasarea de la inculpat în beneficiul părții vătămate a sumei de 50 000 lei, luând în considerație că prin infracțiunea săvârșită inculpatul a determinat supunerea părții vătămate nu numai la traume fizice, dar și la suferințe psihice de excepție, existînd un raport direct de cauzalitate între activitatea infracțională descrisă și prejudiciul nepatrimonial suferit de partea vătămată.

Cît privește acțiunea civilă în partea încasării prejudiciului material, instanța de apel în conformitate cu prevederile art. 387 Cod de procedură penală a considerat oportun de a fi admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să se pronunțe instanța în ordinea civilă.

10. Decizia nominalizată a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Dragomir A. și partea vătămată Zatic M., care invocînd ca temei

prevederile art. 427 alin.(1) pct.6), 12) Cod de procedură penală, au solicitat casarea acesteia în latura civilă, cu încasarea prejudiciului moral în sumă de 500 000 lei. Au menționat că, partea vătămată a fost internată mai mult de o lună în secția de reanimare al Spitalului de urgență. În fiecare lună efectuează controale medicale și este lipsită de posibilitatea de a lucra din cauza stării de sănătate. Mai mult de doi ani trăiește în frică, din punct de vedere psihologic.

11. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 17 septembrie 2014, s-a dispus inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Dragomir Aliona și partea vătămată Zatic Maria, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2014, ca fiind vădit neîntemeiat.

Instanța de recurs a constatat că, instanța de apel la soluționarea acțiunii civile a adoptat o soluție corectă, menționând că încasarea prejudiciului material urmează să fie admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea civilă, din motiv că partea vătămată la cererile sale nu a indicat concret suma prejudiciului material, nefiind anexate careva probe în susținerea pretențiilor, iar în partea prejudiciului moral, reieșind din circumstanțele cauzei, a dispus încasarea unei sume echitabile în mărime de 50 000 lei.

12. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar inculpatul Sorbală E., care invocînd ca temeii de drept prevederile art. 427 alin.(1) pct. 4), 6), 12) Cod de procedură penală, solicită, casarea deciziei contestate cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

În susținerea recursului a argumentat că despre decizia instanței de recurs din 01.10.2013 prin care a fost dispusă rejudecarea cauzei nu a cunoscut. Din lipsa spațiului locativ a fost nevoit să-și schimbe domiciliul și despre examinarea apelului procurorului nu a fost înștiințat, prin urmare el nu s-a eschivat intenționat de la prezentarea în ședința instanței de apel și nu a cunoscut că a fost anunțat în căutare. La fel, nu este de acord cu decizia contestată, deoarece instanța a dat o apreciere greșită probelor prezentate.

Consideră că instanța a interpretat greșit declarațiile părții vătămate Zatic M., pe care le-a pus la baza soluției de condamnare, totodată menționînd că pentru aprecierea corectă a declarațiilor contradictorii ale victimei urmează să fie numită o expertiză psihologico-psihiatrică, deoarece nu s-a luat în

considerație că ultima este invalidă de gr. II și suferă de boala Lupus Eritematos, care afectează sistemul nervos și dezvoltă sindromul – astenodepresiv, care se manifestă prin agresivitate față de cel apropiat.

Instanța de apel i-a încălcat dreptul la apărare, deoarece a examinat cauza atît în lipsa sa, cît și a apărătorului ales, prin ce a fost lipsit de dreptul de a-și apăra interesele în ședința de judecată, fiindu-i încălcat art. 26 din Constituția Republicii Moldova.

13. Judecînd recursul ordinar declarat în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, consideră că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

Asigurarea dreptului la apărare este una din garanțiile desfășurării procesului de judecare a cauzei în contradictoriu, întrucît participarea apărătorului în procesul penal asigură protejarea drepturilor și libertăților prevăzute de lege ale inculpatului și contribuie la cercetarea obiectivă, sub toate aspectele și multilaterală a cauzei.

Potrivit art.17 alin.(3) Cod de procedură penală, organul de urmărire penală și *instanța de judecată* este obligată să asigure inculpatului *dreptul la asistență juridică calificată din partea unui apărător ales de el sau a unui avocat care acordă asistența juridică garantată de stat.*

Aplicarea acestei norme procesuale este garantată de prevederile art.322 Cod de procedură penală, care reglementează procedura de participare a apărătorului ales sau numit și înlocuirea acestuia.

Verificînd respectarea principiului referitor la dreptul de apărare al inculpatului, Colegiul penal lărgit concluzionează că acest drept al lui Sorbală Emil a fost încălcat și decizia pronunțată de către instanța de apel se apreciază ca ilegală.

Potrivit deciziei recurate se constată că examinarea cauzei în ordine de apel a avut loc cu participarea apărătorului Cebotari Pavel, care a acordat asistență juridică garantată de stat.

Potrivit materialelor cauzei rezultă, că avocatul Gutium Iurie în baza mandatului (f.d.94, vol.I) a reprezentat interesele inculpatului Sorbală Em. în baza contractului nr.2 din 09.02.2012 atît în instanța de fond, cît și în apel.

Ulterior, la judecarea cauzei în recurs, examinarea cauzei a fost fixată pentru data de 18 iunie 2013, ora 10⁰⁰, cu înștiințarea inculpatului, avocatului Gutium Iu. și partea vătămată (f.d.219, vol.I).

La 18.06.2013 atît inculpatul, avocatul Gutium I., cît și partea vătămată nu s-au prezentat, din care motiv ședința de judecată a fost amînată pentru pentru data de 02.07.2013, ora 10⁰⁰, cu citarea repetată a părților.

La data și ora fixată, în ședința instanței de recurs părțile nu s-au prezentat, ședința fiind amînată pentru 01.10.2013, fiind solicitat acordarea asistenței juridice garantate de stat și desemnat avocatul Cebotari Pavel pentru a reprezenta interesele inculpatului Sorbală Em. în ședința de judecată.

Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 01 octombrie 2013, pronunțată cu participarea apărătorului Cebotari Pavel, în lipsa inculpatului, s-a dispus casarea totală a soluției adoptate de către Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2013 și rejudecarea cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Astfel, s-a revenit la situația judecării apelului și instanța de apel era obligată să citeze apărătorul Gutium Iurie pentru apărarea intereselor lui Sorbală Em., însă, potrivit telefonogramei și recipiselor din dosar, instanța de apel l-a anunțat doar pe avocatul Cebotari P. despre examinarea cauzei în instanța de apel.

În materialele cauzei lipsesc date, care ar confirma că avocatul Gutium Iurie a fost legal citat despre data și ora examinării cauzei în instanța de apel.

Însă, la rejudecarea apelurilor acuzatorului de stat și părții vătămate la 20 martie 2014, instanța de apel, a examinat cauza cu participarea apărătorului Cebotari Pavel, numit în baza art. 70 Cod de procedură penală.

Necătînd la faptul că inculpatul avea avocat prin contract, Curtea de Apel a citat avocatul care a fost desemnat pentru asigurarea asistenței juridice garantată de stat.

Potrivit principiilor nemijlocirii, oralității și contradictorialității judecării cauzei stipulate la art. 314 Cod de procedură penală, instanța de judecată, la judecarea cauzei, creează părții acuzării și părții apărării condițiile necesare pentru cercetarea multilaterală și în deplină măsură a circumstanțelor cauzei.

Totodată, art. 66 alin. (1) Cod de procedură penală stipulează că, inculpatul are dreptul la apărare și instanța de judecată îi asigură posibilitatea de a-și exercita dreptul la apărare prin toate mijloacele și metodele neinterzise de lege.

Conform prevederilor art. 322 Cod de procedură penală, apărătorul participă la judecarea cauzei și își exercită drepturile și obligațiile în

conformitate cu prevederile art.67- 69, care se aplică în mod corespunzător.

Colegiul penal menționează că una din garanțiile desfășurării procesului de judecare a cauzei bazat pe principiul contradictorialității este asigurarea dreptului la apărare al inculpatului.

Alin. (4) al art. 322 Cod de procedură penală, prevede că înlocuirea apărătorului care nu s-a prezentat la ședință se admite doar cu consimțământul inculpatului, iar potrivit alin.(5) al aceiași norme, instanța era obligată, în cazul neprezentării apărătorului ales de inculpat, să amâne ședința pe o durată care depășește 5 zile, propunând inculpatului să-și aleagă un alt apărător și, numai în caz de refuz al inculpatului de a-și alege alt apărător, instanța era în drept să decidă numirea unui avocat care acordă asistență juridică garantată de stat.

Analizând aceste circumstanțe, Colegiul penal lărgit constată, că inculpatul Sorbală Emil în instanța de apel a fost lipsit de o apărare concretă și efectivă, iar la judecarea apelurilor declarate, procesul penal n-a fost echitabil în sensul art.6 § (1), § (3) lit. c) din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, - *“Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, (...) a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî (...) asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Orice acuzat are, în special, dreptul: să se apere el însuși sau să fie asistat de un apărător ales de el și, dacă nu dispune de mijloace necesare pentru a plăti un apărător, să poată fi asistat în mod gratuit de un avocat din oficiu, atunci când interesele justiției o cer”*.

Astfel, conform practicii CEDO, hotărîrea *Goddi vs Italia* din 09.04.1984, CEDO a statuat că, examinarea cauzei în lipsa avocatului ales, fără ca acesta să fie citat, a lezat dreptul inculpatului la un proces echitabil, sub aspectul că acesta nu a putut să-și execute mandatul oferit de către inculpat, prin urmare Sorbală Em. nu a beneficiat de o apărare eficientă.

La judecarea apelului, participarea apărătorului ales sau care acordă asistență juridică garantată de stat, este obligatorie iar nerespectarea acestei reguli constituie o eroare de drept, care se încadrează în prevederile art. 427 alin.(1) pct.4) Cod de procedură penală.

Rejudecând cauza, instanța de apel urmează să ia în considerație cele expuse în prezenta decizie, să înlătore încălcările de lege menționate, să respecte procedura de judecare a cauzei în instanța de apel, cu înștiințarea

apărătorului ales, iar în caz de înlocuire a apărătorului să respecte procedura procesual penală în această parte, se va pronunța asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, va verifica minuțios, sub toate aspectele, complet și obiectiv toate probele în strictă conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală și va adopta o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Conform prevederilor art.435 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs soluționând recursul, rezolvă și chestiunile complementare prevăzute în art. 416 Cod de procedură penală.

Articolul 416 Cod de procedură penală prevede dreptul instanței de a soluționa unele chestiuni complementare care nu se referă la fondul cauzei, inclusiv dreptul să dispună aplicarea măsurii preventive inculpatului, conducându-se de prevederile art.329 Cod de procedură penală.

Potrivit art.329 Cod de procedură penală, instanța din oficiu este în drept să dispună aplicarea măsurii preventive inculpatului.

Măsura preventivă este orientată spre asigurarea bunei desfășurări a procesului penal sau a împiedica bănuitul, învinuitul, inculpatul să se ascundă de urmărirea penală sau de judecată, ca ei să nu împiedice stabilirea adevărului ori spre asigurarea executării sentinței, cât și a judecării cauzei în termeni rezonabili.

În conformitate cu prevederile art.176 Cod de procedură penală, măsurile preventive pot fi aplicate de către instanța de judecată numai în cazurile în care există suficiente temeiuri rezonabile de a presupune că inculpatul ar putea să se ascundă de instanță, să împiedice stabilirea adevărului în procesul penal ori să săvârșească alte infracțiuni, de asemenea ele pot fi aplicate de instanță pentru asigurarea executării sentinței în cazurile săvârșirii unei infracțiuni pentru care legea prevede pedeapsa privativă de libertate pe un termen mai mare de 2 ani.

Astfel, Colegiul consideră că în speță există probe certe că lăsarea inculpatului în libertate indică la riscul sporit al posibilității eschivării acestuia de la prezentarea în ședința de judecată, derularea normală a procesului, cât și influențarea părții vătămate și martorilor în cauză.

Din materialele cauzei rezultă că inculpatului Sorbală Em., fiindu-i aplicată pedeapsa cu suspendarea condiționată a executării acesteia, ulterior,

s-a eschivat de a se prezenta în ședința instanței de apel, în legătură cu ce a fost anunțat în căutare și fiind reținut abia la 10.11.2014 (f.d.92, vol.II).

Instanța de recurs menționează că Sorbală Emil se învinuiește în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, care conform art.16 Cod penal, se califică ca infracțiune deosebit de gravă.

Potrivit explicațiilor date de către Plenul Curții Supreme de Justiție la pct. 68 al Hotărârii nr.1 din 15.04.2013 „*Despre aplicarea de către instanțele judecătorești a unor prevederi ale legislației de procedură penală privind arestarea preventivă și arestarea la domiciliu*” este stipulat că, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, în cazul când dispune casarea deciziei instanței de apel cu remiterea la rejudecare a cauzei, prin care persoana a fost condamnată la o pedeapsă reală sub formă de închisoare, cu toate că, conform sentinței primei instanțe, persoana a fost achitată sau condamnată la o pedeapsă nonprivativă de libertate, deliberînd, este în drept să aplice persoanei măsura de arest preventiv sau la domiciliu în cazurile în care există suficiente temeiuri rezonabile de a presupune că inculpatul ar putea să se ascundă, să împiedice stabilirea adevărului în procesul penal ori să săvârșească alte infracțiuni, de asemenea pentru asigurarea executării sentinței.

Prin urmare, Colegiul concluzionează că sînt întrunite toate condițiile pentru aplicarea în privința lui E. Sorbală a măsurii preventive – arestul preventiv, atît din punct de vedere al dreptului intern, cît și al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, și anume există motive verosimile de a bănuși că inculpatul a săvârșit o infracțiune deosebit de gravă pentru care legea prevede o pedeapsă privativă de libertate, aceasta fiind considerabil mai mare de 2 ani și se va eschiva de la prezentarea în ședința de judecată tergiversînd examinarea cauzei, riscul de a influența partea vătămată și martorii sau de a comite alte infracțiuni. Cu atît mai mult, că potrivit declarațiilor părții vătămate Zatic M. depuse în cadrul ședinței instanței de apel, aceasta a declarat că, „*au fost amenințări din partea lui Sorbală E. că o să-i taie gîtul atît ei, cît și poliției*” (f.d.33, vol.II).

Astfel, instanța consideră că în speță, sunt cuprinse toate condițiile pentru a aplica în privința lui Sorbală Emil măsura preventivă – arestul preventiv pe un termen de 90 de zile.

14. În conformitate cu prevederile art.434, 435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de inculpatul Sorbală Emil, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2014, în cauza penală în privința lui *Sorbală Emil Vasile* și dispune rejudecarea cauzei în ordine de apel în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Se aplică în privința lui *Sorbală Emil Vasile* măsura preventivă – arestarea preventivă pe un termen de 90 zile.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac, publicată integral la 12 martie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecătorii

Constantin Alerguș

Sveatoslav Moldovan

Iuliana Oprea

Maria Ghervas